

סמ:

עין משפט
נר מצוה

ח א מ"י פ"ג מהלכות
שבועות הלכה ז:
ט ב מ"י פ"י מהלכות
תרומות הלכה א:
י ג ד מ"י פ"ב מהלכות
שבת הלכה כג טו"ש"ע
יא ח ט"ו ש"ד סע"ף א:
יב ה מ"י ש"ס טו"ש"ע ש"ס
סע"ף ב:

תורה אור השלם

- 1 וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשָּׁבָת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבָת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עֹלָם:
שְׁמוֹת לֹא טֹז
2 אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּקְרָאוּ
וְאֶת שְׁבֹתַי תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם: וּקְרָא יֹג

[illegible]

מִשְׁחָבֵה אֶפְכָּא. מוֹס' מִשְׁחָבֵה אֶפְכָּא. ג' אִינוּ חֵיִב קֶרֶב אֵלָּא בְּשׁוּגָ בְּלֹא שְׂבָה [רֹא כֵן]. מִטְעָא. T' אִינוּ הֵיא שְׁגַת כְּבוֹת בִּיטוּר לֹא שֶׁעָבַר אֶל כֵּן דַּעַמָּה יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁשְּׂבָהּ זֶה אֲסוּרָה וְאִינוּ יוֹדֵעַ שְׁחֵיִיבִין עָלֶיהָ קֶרֶב, אֲמַלָּא לֹא מִשְׁכַּחַת לָהּ אֵלָּא בְּשִׁגְתָּ קֶרֶבֶב דְּאִילוּ בְּאוּמָּר מוֹתָר אֲנִי. מִטְעָא. הוּא.

[illegible]

הונא היה מהלך במדבר וא
באבדלתא. כלומר בו ביום
שלא יצא בע"ש, עושה יום
ושבת. ושמעין ליה מדכת
שמירה לכל שבת ושבט כנ

סמ: כלל גדול פר

האָ מני מונבֿה דײַא. פֿירט בקווערטס אַזל לרדנן דעלײַג אמונבֿו לֵא
אסאָכן שגבֿה שצונעט דײַטוֹ לשענער^א וסבֿר ריבֿי ששמעאל דלמיר
בשצונות דלײַג חײַב אַלל עה העמיד לזֵא וקאָשׂה ה״ר אַלײעזר^ב לרצײַג
שמואל דאָה רבֿנן^ג דײַג דעמונ^ד ר״ע קינאָר ור״ע מחײַב בִּדּוּאָה עה לשענער
בשצונות^ה ופֿ^ו וכלשון אַחֵר שפֿי

בְּקוּטֶרֶס מוֹכֵחַ בְּשִׁבְעוֹת [צ"ג: דף
 יו:] דְּלֹאֹר בַּעַל מִינִיּה רַבָּא מַרְבַּז נִחְמָן
 אֲחִיזְרוּ שְׁגָגָה בִּיטּוּי לְשַׁעֲבַר אֲמַר לִיה
 כְּגוֹן דְּלֹאֹר יוֹדַע אֵי שְׁבָעוּתָהּ וְ
 אֲסוּרָה אֲזַל אִינִי יוֹדַע אֵי חִיבִין עֲלֶיהָ
 קִרְבָּן אֵם לֹא וּפְרִיךְ לִיה כְּמִלָּן כְּמוֹנִי
 וְיִמְשְׁנִי אֲפִילוּ תִּמְכֹּן רַבָּנָן אַע"ג דְּכָל
 הַתּוֹרָה כּוֹלֵה לִית לְהוּ שְׁגָגָה בְּקִרְבָּן
 [כו:] וְמָה שֶׁהִקְשָׁה בְּקוּטֶרֶס מִאי
 פְּשִׁטָּה הֵא קַמְיָל אַף עַל גַּב דְּבַעֲלָמָה
 (א) הֵי"ה שְׁגָגָה הִכָּא לֹא שְׁגָגָה הִיא מִשּׁוּם
 דְּהֵאֲדָם בְּשִׁבְעוּתָהּ צִעִין לֹא פִירְכָּא
 הִיא דְּלִי מִשּׁוּם הֵא אֲלִיטֶרְךָן לִנְסִי
 בְּהִדְיָא הֵאֲדָם בְּשִׁבְעוּתָהּ פִּרְט לֹאֲסוּן
 אֲלֵא מִשְׁמַע דְּשִׁגְגָה קִרְבָּן אֲתָא
 לֹאֲשִׁמְעִין שִׁשְׁמָה שְׁגָגָה וְיִמְיָה קֶשֶׁה
 דְּבַלְלוּ הֵךְ בְּרִייתָא הוּא מִנִּי לְמִפְרָךְ
 לֹאֲזִי מִמְּחִינִין דְּשִׁבְעוּתָהּ [כה:] דְּמַחֲזִי
 רִיעַ שְׁבָעוּתָהּ בִּיטּוּי לְשַׁעֲבַר וְלֹא מִשְׁחָתָה
 לֵה אֲלֵא אִם כֵּן הַיּוֹד בְּלֹא¹¹ עַל כֵּן
 נִרְאָה כְּפִירוּשׁ רַבִּינוּ שְׁמוּאֵל שֶׁהִשִּׁיב (י)
 לְבַרְכָּתָּה דְּשִׁגְגָתָה קִרְבָּן לֹא שִׁמָּה שְׁגָגָה
 מִשְׁחָתָה שְׁגָגָה בְּשִׁבְעוּתָהּ בִּיטּוּי לְשַׁעֲבַר
 כְּגוֹן¹² שִׁיּוּדָה בְּשִׁבְעוּתָהּ וְ אֲסוּרָה אֲזַל
 אִינוּ יוֹדַע שִׁישׁ בָּהּ לֹא אֲזַל כְּסוּר שִׁישׁ
 בָּהּ אֲסוּר עֲשֵׂה¹³ וְחִשְׁבִּי שְׁפִיר הֵאֲדָם
 בְּשִׁבְעוּתָהּ צִעִין זֶה¹⁴ וְכֵן מוֹכֵחַ בְּשִׁבְעוּתָהּ
 (ש) דְּמֵהֵאֲדָם בְּשִׁבְעוּתָהּ לֹא מִמְּעַט
 אֲלֵא כְּסוּר בְּשַׁעֲתָה שְׁבָעוּתָהּ שְׂבָאֲתָה
 כְּבָעַד כְּגוֹן תַּלְמִידִי דְרַב דְּמַר מִשְׁחָתָה
 דְּהִי אֲמַר רַבָּנָן [כז:] הִלֵּךְ לִיה מִנִּי
 דְּרִבְנִי הוּא דְּרִבְנִי¹⁵ הוּא לִיה לְנִיתִי
 וְאִינוּ יוֹדַע אֵם חִיבִין עֲלֶיהָ לֹא וְהֵאֲדָם
 דְּשִׁבְעוּתָהּ דְּבַעַל מִינִיּה רַבָּא מַרְבַּז
 נִחְמָן¹⁶ פְּלִיגָא אֲדֹאֲרָזִי¹⁷: עוֹשֶׂה בְּדִי
 פְּרִינְסָתוֹ. אֲזַל לְהֵךְ יִכּוֹל כָּל מָה
 שִׁירָה¹⁸ קִר בְּיוֹם שְׁשִׁמְרָת¹⁹ דְּלִי לֹא הֵי"ה
 לֹא יִגִּיעַ לְעוֹלָם לִישׁוֹן²⁰ וְהֵא דְקֹאֲמַר בְּנִמְאִי
 מִינְכֶּךָ²¹ מִשּׁוּם דְּלִין זֶה הִיכֶר שְׂבַח בְּמָה
 שִׁישׁ וְאִינוּ הוֹלֵךְ אִי נִמְאִי אִפִּי²² בְּיוֹם
 שְׁשִׁמְרָת הוֹלֵךְ כְּמוֹ שִׁירָה²³ אֲשֶׁמָּה לֹא
 מִינְכֶּךָ אֲלֵא בְּקִדּוּשָׁא. הִרְבַּ פְּסוּרָתָּ: אִם
 אִם

[נמין] לא נפיק והאי אי נמי בחמשה בשבתא נפיק מלאכה תרי יומי קא משמע לן וימנין דמשכח שיירי עיקר שבת: מנהני מילי אמר רב נחמן אמר רבה בר יוחנן בני ישראל את השבת וכו' ² ואת שבתותיה בני ישראל את השבת שמירה אחת לשבתות הרבה שמירה אחת לכל שבת ושבת מתקין לה רב נחמן ב מסתברא ושמרו בני ישראל את השבת שמירה אחת ואת שבתותיה תשמורו שמירה אחת לשבתות הרבה

שָׁלַל לַפְּקוּדֹת כַּפֶּסֶת: קְדוֹשָׁתָא וְאִדְנָלָא. לִזְכֹּרוֹן בְּעִלְמָא שִׁיחָא לִי
 וְאִיִּלְיָאֲחִיתוֹ עוֹשֶׂה מַלְאכָה כָּל יוֹם ח' וְכֵן בְּעוֹלָם וְדֹלֵי יוֹם שְׁמִי
 וְכֵן בְּתוֹכֵי עֲשָׂה נָמִי לֵךְ לְלָתָם מִפְּנֵי כְבוֹד הַשָּׁמַיִם
 מִנָּא הֵי מוֹיִלִי. שִׁיט מַחֲלֵל בְּשִׁנְתוֹ הִרְבֵּה וְחִיִּיב אַחַת עַל כֹּה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵם הַשָּׂם שְׁמִירָה אַחַם לַשְּׂכֻסֹּת הִרְבֵּה וְאֵם שְׂכֻסוֹת
 וְהַשְּׂכִיב מִשְׁמַע שְׁאִינוֹ מִקְפִּיד אֲלָא עַל הָאֵחָת וְהַכֵּי כְּמִי אֵת
 בְּשִׁכְחָ עֵיקַר שִׁבַּת דַּחְדָּח שִׁגְגָה הִיא וְהֵאֵי בְּשׁוֹכֵחַ שְׁהִיִּם
 יוֹדִיעֵה תַּחֲלָן: אִיפְתָּה מַסְכַּרָא. וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשָּׂם מִשְׁ
 מִדֵּיִרָה אֲלָא עַל שְׁמִירָה אַחַת. וְיֵין דְּרֵי בְנֵי וְיֵין דְּרֵי שְׁחָא

כא. כדי להמיר לצאת מן המדבר. פסקו רא"ש סימן א'. לפי שתחומין מדבריהם ובכל שיהיו
 למי' תחומין דאורייתא כיון דאיסור ששה הוא ואינו איסור סתילה לא התמיר. זמנ'.

יודע מתי שבת כ"ו, א' קיי"ל כרבא דאמרו חורש בכל יום שמא היום שבת הוא, ואנפי' עושה שבת ושמואל דאמרו חורש כ"ז הו' היום לשאר שמי' עמי. ואז אמר סבא הימני שיצא, כל יום יצא וימכור וישתהי' בלא ספק, אמר א' לא יצא כדבורי, וישנינו דאמרו יצא וימכור ואז נפק סבא ויניח יום השבת בלא ספק, ומכילא את השבת, ומכילא את שבתותי תשמורו. ופשוטה היא לרבה בר אבבה בטעמיה, ולרב' תי' יודיע עיקר שבת. וזה סובר' ושמור בני ישראל את השבת מלאכה לכל שבת ושבת כנגד חידוש' במלאכות ועשה מלאכה מזהב.

כלל גדול פרק שביעי שבת

שגגה: איזוה שצועס ציטוי לשעבר. צשלמל להצא כיון שלא אוכלל שמשכחת לה כיון שנתעלמה השצועה ואכלל אלל לשעבר כיון שאכללתי

והוא לא חלל אין כחן שוגג דל
 כסבור שאלל בשעה שנשבע אינו
 חייב קרבן דמניא בשבועות (פ"ג)
 דף כו.) האדם בשבועה^ה פרט לאנוס
 כלומר האדם בשבועה שיהא אדם
 בשעת שבוה שמהא דעתו עליו
 בשעת שבוה ופרשין לה התם
 לאפוקי כי האי גוונא ומהשתא לא
 משכחם שגגה אלא בקרבן: אמר
 יודע אני שאני נשבע לשקר. ומהרמי
 על כך: אכל איני יודע כו'. דלי
 בנתעלה ממנו אחרת שבוה אין
 חייב אנוס בשעת שבוה: מה: חייב
 אלמא מדור ביה רבנן דמיחייב אשגגת

קרבן: הא מני מונצו סילא דלחמא נמי בעלמא שמה שגגה אכל לרבין דפליגי עליה לית להו דיטוי לשעבר דסברי כר' ישמעאל דלחמ דשבועות אינו חיבי אלא על העמיד ללא (סס דף סה.) יא גורסין אה מני (י) שמה פשיטא השתא בכל התורה אמר מונצו שגגת קרבן שמה שגגה הכא דחידוש הוא לא כ"ש אלא לזו רבנן תיובתא דלצ"י תיובתא ולא נהירא לי דלמאי פשיטותא הא אצטרריך לאשמעין דחלוקה שגגה זו משאר שגגות דאילו בכל התורה למונצו צ"ן שגג בקרבן צ"ן שגג בלא וכתר שמה שגגה וכאן בלשעבר אלא שגג בלא שמה לזו שגגה היא דכתיב האדם בשבועה: הכל מודים בפרומה.

זר שאלל תרומה בשוגג משלם חומש
 על שגגתו דכתיב (ויקרא כג) ואיש
 כי יאכל קדש בשגגה אכל מזיד אין
 מוסף חומש ותייב מיתה ביד שמים
 דכתיב (שם) ומתו זו כי יתללוהו
 וסמיק ליה וכל זר לא יאכל קדש:
 נלאו שצב. כסבור חולין ואין כאן
 לאו: מיתה. דכתיב בתרומה: במקום
 קרב. דשאר עבירות: וחומש. דשגגת
 תרומה במקום קרבן שגגת שאר
 עבירות ורבי יוחנן מייחזק חומש
 אשגגת מיתה: מונה ו'. מיום שש
 אל לבו שכתהו ומשחרר השביעי: משמר
 יום אחד ומונה ו'. וכל יום ששם אל
 לבו אינו משמר דשמה עשה מלאכה
 אצל יום המחרת משמר. ולקמן מפרש
 דבהנך דאינו משמר לא עבד נמי
 מלאכה אלא כדי פרנסת היום:
 כדכתיבו של עולם. ימי חול נמנו
 מחלה: לאדם הראשון. שנבצר
 בע"ש ויום ראשון למינו שבת היה:
 יום אחד לששה. משמע ל' שעברו:
 וספוא יומא לימוס. בתמיה: ודלמא

יום חלוק משאר ימים ולא תשתבח שבת ממנו: אם היה ממנו יום שלישי לניצחון או רביעי לניצחון וממון כך דע עמיתך בן וקיס ליה דנשבת לא יאז שרי בישוב לא שבו את השבת: ל כן כל יום ח' וט' לניצחון לישתרו דליכא לספוקינהו בשבת: ויש מחלוקת וחייב על כל שבת: הכי גרסינן הא יליד ושמו תשמורו שמירה לכל שבת ושבת. דקרא קמא חדא שבת הוא בתמי אכולהו קפיד ולא מסרין אלא לחכמים להודיען מסבירא מ אכל יודע עיקר שבת דליכא למימר ימים שביעיתם [היינו] שמירה אחת לשבת אחת ואת שבתות תשמורו ב' שבתות ואינו פליגי אלא בתשמעותא מאי דליף מר מאי קרא יליף מר מאדקדק מאי

מבצע קרית אתא שהיה חלק מהמבצע הנקרא "מבצע חורבן" שהתבצע ב-1948, ובו הוקמה קרית אתא כעיר חדשה. המבצע נמשך מספר ימים, ונחשב לאחד מהמבצעים החשובים ביותר במלחמת העצמאות. המבצע נמשך מספר ימים, ונחשב לאחד מהמבצעים החשובים ביותר במלחמת העצמאות.

(ח) מן קיי"ל ברבא עד כ

מסורת הש"ס

שבוּעוֹת כּו': [ע"ש היטב],
[שמי תיבות הללו לימא
ר"ף והרא"ש והרמב"ם
זור וש"ע, ג] (צ"ל דחייא,
ס"א לעבדי, ה) נ"א סכום,
[ויקרא ה, ו] רש"ל ורש"א
ומהר"ם וכ"ה צמ"י,

הגהות הב"ח

ג' אמר מונבז שגגת
 נין: (3) רש"י ד"ה הא מני
 יק גורס הא מני
 פשיטא מונבז
 וסא כלל הסורה דלאו
 דרש הוא אמר מונבז:
 תוס' ד"ה הא מני וכו'
 ג' דבעלמא שגגת לאו
 י הויא שגגה: (ד) בא"ד
 ינו שמואל שהשיב להר"א
 דלרבנן דשגגת:

גליון הש"ס
זרע רבא אמר מיתה
מקום ברת. ע"י צר"ס
רפ"ו לתרומות:

[illegible]

١١١١١

[illegible]

(א) מן קיי"ל כרצא עד סוף הענין הוצא צא"ז בשם רבינו.